

**Угода
між Кабінетом Міністрів України та Урядом Туркменістану
про сприяння та взаємний захист інвестицій**

*(Угоду ратифіковано Законом N 1030-XIV (1030-14)
від 09.09.99)*

Кабінет Міністрів України та Уряд Туркменістану, які надалі іменуються "Договірні Сторони", прагнучи створити сприятливі умови для розширення економічного співробітництва між Договірними Сторонами, маючи намір створити і підтримувати сприятливі умови для взаємних інвестицій, визнаючи, що залучення та взаємний захист інвестицій буде сприяти зміцненню підприємницької діяльності та значному збільшенню вкладу в справу розвитку економічних стосунків між Договірними Сторонами, домовились про нижченаведене:

Стаття 1

Визначення

Для цілей цієї Угоди наступні терміни означають:

1. Термін "інвестиція" охоплює всі види цінностей, вкладених інвесторами однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони згідно з її національним законодавством, та включатиме, зокрема, але не виключно:

а) рухоме та нерухоме майно (будівлі, споруди, обладнання та інші матеріальні цінності) і пов'язані з ним майнові права, такі як іпотека, права застави, забезпечення по позиці та інше;

б) грошові кошти, акції, вклади та інші цінні папери;

в) грошові вимоги і права на вимогу виконання договірних зобов'язань;

г) права інтелектуальної власності, включаючи авторські права, винаходи, патенти, промислові проекти та зразки, торгові знаки, фірмові назви, вказівники походження, технологія, "ноу-хау" та інші;

д) права на здійснення господарської діяльності, включаючи право на концесію, яка виражається в розвідці, розробці, видобутку або експлуатації природних ресурсів, інших об'єктів експлуатації, які отримані за законом або договором.

2. Термін "інвестор" означає по відношенню до кожної з Договірних Сторін:

а) фізичну особу, що є громадянином будь-якої з Договірних Сторін і здійснює інвестицію на території іншої Договірної Сторони згідно з її законодавством;

б) юридичну особу, інші товариства або об'єднання з правом юридичної особи або без нього, засновану відповідно до законодавства будь-якої з Договірних Сторін, яка має своє місцезнаходження на її території та здійснює інвестицію на території іншої Договірної Сторони.

3. Термін "доходи" означає суми, отримані в результаті інвестицій, зокрема, але не виключно: прибуток, дивіденди, авторські гонорари, комісійні винагороди.

4. Термін "територія" означає:

а) відносно Туркменістану - державну територію Туркменістану, а також визначені згідно з міжнародним правом райони, де може здійснюватися діяльність, по відношенню до якої застосовується законодавство Туркменістану в галузі інвестицій;

б) відносно України - площі, охоплені суходольними кордонами, а також територію моря, морське дно, його надра, які знаходяться поза територіальними водами, над якими Україна здійснює свої суверенні права та юрисдикцію у відповідності зі своїми законами, правилами і міжнародним правом.

Стаття 2

Сприяння та захист інвестицій

1. Кожна із Договірних Сторін буде сприяти та створювати сприятливі умови для інвесторів іншої Договірної Сторони для здійснення інвестицій на своїй території згідно зі своїм національним законодавством.

2. Інвестиції, як вони визначені згідно з пунктом 1 Статті 1, і пов'язані з ними доходи користуватимуться повним захистом згідно з цією Угодою. Не зашкоджуючи положенням пункту 1 цієї Статті, те ж саме стосується і всіх доходів, що отримані у випадку реінвестицій таких доходів. Розширення, зміна або трансформація інвестицій, які здійснені в рамках закону, не впливатиме на їх характер, як інвестицій.

Стаття 3

Національний режим інвестицій

1. Кожна з Договірних Сторін зобов'язується забезпечувати на своїй території по відношенню до інвестицій інвесторів іншої Договірної Сторони і діяльності в зв'язку з інвестиціями справедливий та рівноправний режим, що виключає застосування заходів дискримінаційного характеру, які б могли перешкоджати інвесторам в управлінні та розпорядженні інвестиціями.

2. Режим, згаданий в пункті 1 цієї Статті, буде не менш сприятливий ніж режим, який надається по відношенню до інвестицій національних інвесторів або інвесторів будь-якої третьої Держави та діяльності, пов'язаної з такими інвестиціями.

3. Положення пунктів 1 і 2 цієї Статті не тлумачитимуться з тим, щоби зобов'язати одну Договірну Сторону розповсюджувати на інвесторів іншої Договірної Сторони пільги та привілеї, які Договірна Сторона надає або буде надавати в майбутньому інвесторам будь-якої третьої Держави, або їх інвестиціям на підставі:

а) її участі в зоні вільної торгівлі, митному або економічному союзі, організації економічної взаємодопомоги або в міжнародній угоді, яка передбачає пільги та привілеї, подібні до тих, які надаються Договірною Стороною учасникам зазначених організацій;

б) міжнародної угоди про уникнення подвійного оподаткування або іншої домовленості з податкових питань;

в) домовленості з питань прикордонної торгівлі.

Стаття 4

Компенсація за втрати

1. Інвесторам однієї Договірної Сторони, інвестиції яких зазнали втрат на території іншої Договірної Сторони через війну або інший збройний конфлікт, надзвичайний стан, державний переворот або інше подібне явище, на території останньої Договірної Сторони надаватиметься режим не менш сприятливий по відношенню до відшкодування збитків та компенсації, ніж той, який вона надає національним інвесторам або інвесторам будь-якої третьої Держави. Платежі, що здійснюються при цьому, будуть конвертованими та такими, що вільно переказуються.

2. Не зашкоджуючи умовам пункту 1 цієї Статті інвестори однієї Договірної Сторони, які під час будь-яких із зазначених в цьому пункті ситуацій зазнали втрат на території іншої Договірної Сторони, що виникли внаслідок реквізицій та руйнування їх власності її органами влади, які не були спричинені військовими діями або не вимагались необхідною ситуацією, мають право на швидку та адекватну компенсацію.

Стаття 5

Експропріація

1. Інвестиції інвесторів однієї з Договірних Сторін, здійснені на території іншої Договірної Сторони, не можуть бути націоналізовані, експропрійовані або піддані іншим заходам, які мають аналогічні націоналізації або експропріації наслідки (в подальшому іменується "експропріація"), за винятком випадків, коли такі заходи застосовуються в суспільних інтересах, які відповідають встановленому законодавством порядку, на недискримінаційній основі та супроводжуються виплатою швидкої, адекватної та ефективної компенсації.

2. Компенсація, вказана в пункті 1 цієї Статті, розраховується на основі поточних ринкових цін та/або обґрунтованої оцінки, підтвердженої визначним аудитором або аудиторською фірмою, визначається на момент припинення права власності, сплачується без затримки і повинна бути конвертованою та такою, що вільно переказується. Компенсація повинна сплачуватися у валюті, в якій була здійснена інвестиція або в будь-якій іншій прийнятній для інвестора валюті з нарахуванням відсотків за ставкою LIBOR з моменту виникнення права на таку компенсацію і до моменту її виплати.

3. Потерпілі в результаті експропріації інвестори матимуть право згідно з законодавством Договірної Сторони, що здійснила експропріацію, на швидкий розгляд їх випадків судовим або іншим незалежним органом цієї Договірної Сторони та на визначення вартості його інвестицій, відповідно до принципів, викладених в цій Статті.

4. Якщо одна Договірна Сторона експропріє інвестиції інвесторів відповідно до пункту 2 Статті 4 в компанії, створеній або заснованій згідно з чинним законодавством на будь-якій частині своєї території, і в якій інвестори іншої Договірної Сторони володіють акціями або іншими правами власності, то буде гарантовано застосування положень пункту 1 цієї Статті в тій мірі, наскільки це необхідно для забезпечення швидкої, адекватної та ефективної компенсації по відношенню до інвестицій інвесторів іншої Договірної Сторони, які володіють такими акціями або іншими

правами власності.

Стаття 6

Перекази

1. Кожна Договірна Сторона гарантує інвесторам іншої Договірної Сторони всі права на вільний переказ платежів, які стосуються інвестицій та прибутку від інвестиційної діяльності згідно з чинним законодавством Договірних Сторін. Перекази проводитимуться без будь-яких обмежень та затримок. Такі перекази включатимуть, зокрема, але не виключно:

а) капітал та інші грошові суми, необхідні для підтримки та збільшення інвестицій;

б) доходи;

в) кошти від повної або часткової ліквідації інвестицій;

г) кошти від повернення позик на підставі інвестицій;

д) компенсації, зазначені в Статтях 4 та 5 цієї Угоди.

2. Для цілей цієї Угоди обмінними курсами будуть вважатися офіційні курси, які згідно з чинним законодавством Договірних Сторін дійсні для поточних угод на дату переказу, якщо не домовлено про інше.

Стаття 7

Суброгація

1. Якщо одна Договірна Сторона або її уповноважений орган здійснює виплату своїм інвесторам згідно з гарантією, яка була надана в зв'язку з інвестицією на території іншої Договірної Сторони, друга Договірна Сторона визнає:

а) передачу згідно з законом або у відповідності з правовою трансакцією будь-яких прав або вимог інвестора першої Договірної Сторони або її уповноваженого органу, та

б) що перша Договірна Сторона або її уповноважений орган отримали право в результаті суброгації здійснити право та реалізовувати вимоги інвестора та приймати на себе зобов'язання, які стосуються інвестицій.

2. Суброговані права або вимоги не будуть перевищувати початкові права або вимоги інвестора.

3. Суброговані права та зобов'язання застрахованого інвестора стосуються також і переказу платежів, здійснених згідно зі Статтею 6 цієї Угоди.

Стаття 8

Врегулювання спорів між Договірними Сторонами

1. Спори між Договірними Сторонами стосовно тлумачення та застосування цієї Угоди вирішуватимуться, якщо це можливо, шляхом переговорів між Договірними Сторонами.

2. Якщо спір, вказаний в п.1 цієї Статті, між Договірними Сторонами не може бути вирішений протягом шести місяців з моменту, коли одна з Договірних Сторін письмово повідомила іншу Договірну Сторону, він буде на прохання однієї з Договірних Сторін переданий до Арбітражного Суду.

3. Арбітражний Суд, згаданий в пункті 2 цієї Статті,

створюватиметься на основі ad hoc для кожного індивідуального випадку наступним чином: протягом двох місяців після отримання письмового звернення про арбітраж кожна Договірна Сторона призначить по одному члену цього Суду. Протягом двох місяців обидва члена за взаємною згодою оберуть третього арбітра-громадянина третьої Держави, який після схвалення Договірними Сторонами буде призначений Головою Суду.

4. Якщо протягом строків, визначених в пункті 3 цієї Статті призначення не будуть здійснені, кожна Договірна Сторона матиме змогу за відсутності іншої домовленості, запросити Голову Міжнародного Суду Справедливості (International Court of Justice) здійснити необхідні призначення. Якщо Голова є громадянином однієї з Договірних Сторін, або якщо інші причини перешкоджають йому виконувати вказану функцію, необхідні призначення має здійснити Заступник Голови. Якщо з'ясується, що заступник Голови також є громадянином однієї з Договірних Сторін, або що він не може виконувати вказану функцію, необхідні призначення повинен зробити член Міжнародного Суду Справедливості, наступний за старшинством, та який не є громадянином будь-якої з Договірних Сторін.

5. Арбітражний Суд досягатиме своїх рішень на основі положень цієї Угоди, а також на основі загальнопризнаних норм міжнародного права. Арбітражний суд прийматиме свої рішення більшістю голосів. Його рішення мають остаточний характер і є обов'язковими для обох Договірних Сторін. Арбітражний Суд встановлює свою власну процедуру розгляду спорів.

6. Кожна з Договірних Сторін буде нести витрати відносно своїх членів суду та свого представництва в арбітражному процесі. Витрати відносно Голови та інші витрати обидві Договірні Сторони нестимуть в рівних частках.

Разом з тим Суд своїм рішенням може визначити інший розподіл витрат.

Стаття 9

Рішення спорів між Договірною Стороною та інвестором іншої Договірної Сторони

1. Спори між інвестором однієї Договірної Сторони та іншою Договірною Стороною в зв'язку з зобов'язаннями останньої, які виникають із цієї Угоди відносно інвестицій, здійснених інвестором першої Договірної Сторони, вирішуватимуться, наскільки це можливо шляхом переговорів.

2. Якщо спори, згадані в пункті 1 цієї Статті, не можуть бути вирішені шляхом переговорів протягом шести місяців, обидві сторони спору можуть передавати спір на вирішення до компетентного суду Договірної Сторони, яка є стороною спору.

3. Замість застосування пункту 2 цієї Статті інвестор кожної Договірної Сторони може направити спір на арбітражне вирішення:

а) ad hoc Арбітражного Суду згідно з Арбітражними Правилами Комісії ООН з Права Міжнародної Торгівлі (ЮНСІТРАЛ) (995_059);

б) Міжнародного центру з вирішення інвестиційних спорів, створеного згідно з Конвенцією про вирішення інвестиційних спорів між державами та громадянами інших держав, яка відкрита для підписання в м.Вашингтоні, Округ Колумбія, 18 травня 1965 року (995_060) (Конвенція ICSID), у випадку, коли обидві Договірні Сторони стали учасниками цієї Конвенції.

4. Рішення Арбітражного Суду будуть остаточними і

обов'язковими для обох сторін в спорі, воно виконуватиметься згідно з законами та правилами Договірних Сторін.

Кожна Договірна Сторона забезпечить визнання та набуття чинності арбітражним рішенням відповідно до своїх законів і правил.

Стаття 10

Застосування інших правил

Якщо положення законодавства будь-якої з Договірних Сторін або зобов'язання згідно з міжнародним правом, які існують на цей час або встановлені в майбутньому між Договірними Сторонами на додаток до цієї Угоди, містять правила, як загальні, так і специфічні, які дають право інвестиціям інвесторів іншої Договірної Сторони на режим більш сприятливий ніж той, що передбачений цією Угодою, такі правила превалюватимуть над цією Угодою в тій мірі, в якій вони більш сприятливі.

Стаття 11

Відносини між Договірними Сторонами

Представники Договірних Сторін проводять консультації у випадку необхідності в зв'язку з питаннями, які стосуються цієї Угоди. Консультації будуть проводитись за пропозицією однієї з Договірних Сторін в час і в місці, які з'ясовані по дипломатичних каналах.

Стаття 12

Застосування Угоди

1. Ця Угода буде застосовуватися до всіх без винятку інвестицій, які здійснені на території однієї з Договірних Сторін згідно з її законами та правилами інвесторами іншої Договірної Сторони як до, так і після набуття чинності цією Угодою.

2. До цієї Угоди можуть бути внесені зміни та доповнення за письмовою згодою Договірних Сторін.

Стаття 13

Набуття чинності, тривалість та припинення дії

1. Кожна з Договірних Сторін повідомить іншу Договірну Сторону письмово по дипломатичних каналах про виконання ними відповідних внутрішньодержавних процедур, які забезпечують набуття чинності цією Угодою. Угода набуває чинності з дати письмового останнього повідомлення.

2. Ця Угода укладається на період в десять років і буде автоматично продовжуватися на наступні періоди по п'ять років, якщо жодна з Договірних Сторін письмово не повідомить іншу Договірну Сторону за дванадцять місяців до закінчення відповідного терміну про свій намір припинити дію цієї Угоди.

3. Відносно інвестицій, здійснених до дати припинення дії цієї Угоди, положення статей 1-12 будуть залишатися чинними протягом наступних десяти років з дати припинення дії цієї Угоди.

Вчинено в м.Ашгабаді 29 січня 1998 р. в двох примірниках, кожний українською, туркменською та російською мовами, причому всі тексти мають однакову силу. В разі розбіжностей при тлумаченні тексту цієї Угоди за основу буде прийнятий текст російською мовою.

За Кабінет Міністрів
України

За Уряд
Туркменістану
